

מדינת ישראל

המסלה הזמנית
משרד המעוטטים.

הקריה, באב, תש"ח,
כאוגוסט, 1948.

מע/מי/1/

לכבוד
שר המעוטטים,
מרכז שפירא, ירושלים.
ה ק ר י ה

ש.מ.נ.

בקשר עם סידור המפה החדשה של יפו, המסאירה לחושבים הערבים שסח מצומצם של שכונת עג'מי, הריני מרשה לעצמי להפנות את השומח לבו לשני לקויים יסודיים שמן ההכרח, לדעתי, לתקן אותם.

א. שכונת עג'מי תהא, מכאן ואילך, מוקפת שיכון יהודי מכל צד. יש להניח שלכל הדעות שוב אין חששות לקיון הבטחון בעיר ובסביבה. אך משום מה לא הסתפקו בכך ועומדים להקיף את שכונת עג'מי בגדר חיל שיפריד בקפדנות בין השכונה הערבית לכין השיכון היהודי. סידור זה ישווה מיד לעג'מי צורה של גיטו סגור ומסוגר. קשה להשלים עם הרעיון הזה, המעורר בנו אסוציאציות של זוועה די והואר. כלום, כאמת, יש צורך בכך? הנה ריכזו את החושבים הערבים של חיפה בוראדי ניסנאס וברחוב עכאס מכלי להקים גדר חיל סביבם, ודאי שתנאי הבטחון בעיר הנמל חיפה, השוכנת בצומח דרכים, לא פחות חשובים מאלה שכיפו - עיר הנמצאת כבר "בעומק" העורף ומוקפת ישובים עכריים. לשם מה נהוץ להוסיף הומרות על הומרות ולהעמיק בלב חושבי יפו הערבים הרגשת מרידות, טינה ושנאה מחמדת? גדר חיל אינו מפעל חד-פעמי, הוא חמיר יעמוד לנגד עיניהם וישמש מקור לא-אכזב של רעל מפעפע. אך גם לחושבים היהודים לא יוסיף גדר-חיל זה "כריאות" מכחינה הכרתית. הוא יגביר הרגשות של עליונות עכורה ויגבית פירושים, שאין כלל מצדוננו להצמיח אותם.

שמעתי גם הסברה "מקורית" לציווק גדר החיל: לטובת הערבים בחכווננו, לבל יפרצו היהודים לעג'מי ולא יציקו לערבים. אינני יכול לקבל טענה זו, המשמיצה את היהודים. כלום כאמת כולנו מועדים להחפרעות ולהתפרקות? במרה שתצא והמסורה יבלו רצון טוב והקייפות לקיום הסדר - יושם קץ ליצורים התפלים.

ב. גם לאחר שהשפת הערבי קוצץ עד כדי שכונה אחת - עג'מי - באה עכשיו תביעה מצד כוחות הבטחון לקיצוץ נוסף - לנתק את עג'מי מכליל פתוח היס ושוב, כמובן, "מטעמי בטחון". הנימוק הזה מקבל כבר פירוש יותר מדי "אוניברסלי". יפו סגורה ומסוגרת ובשום פנים אי אפשר להעלות על הדעת, כי רצועת חוף הפשיה של 500-600 מטר, הנמצאת משני הצדדים תחת פיקוח הסדר של כוחות הבטחון יש בה משום שיכון לבטחון.

כמה אפשר להצדיק קשיחות-לב כזו לנתק שכונה בעיר חוף מגישת הפשיה כל שהיא ליס. בנמנו הרעשו עולמות, ובצדק, נגד הבכייטים,

שאסרו על ילדינו כקפריסין להתרחץ בים ועכשיו אנו תוהרים על
צער מעין זה לגבי 4000 חושבים עלובים וסוגרים עליהם נוחיות
אלמנטריות.

ושבו אנו זורעים ע"י כך זרע מלא רעל, ללא שום צורך,
ללא שום טעם וחכמיות, בלב חושבים ערבים. גיטו בגור-חיל, גיטו,
מנותק מגישה לים. הכזה יהיה הקר המדיני שלנו?

אני פועה לבט' מתוך תקווה שהוא יהיהס ברצינות לענין
ויתן הנראה לתקן את המעוות.

ככל הכבוד,

ס. ארם.

א.א.

העתק לכרסל הצנאי של השטחים
הנכבשים, מר אבנר.

מא/של.